

mange Steder, navnlig i Sylland, hvor Afstanden, Veiene osv. bevirke stor Vidsløstighed, vilde være den største Uforstandighed at paatvinge denne Afløsning. Det at udføre en Dags Kjørsel, s. Ex. i Sylland, hvor der er lange Afstande og lange Veie, er en ganske anden Sag end at betale 3—4 Rd. Man skal i det Hele taget ikke troe, at vi paa Landet ere saa begjærlige efter at faae dette Pligtarbejde forandret til Udbredning i rede Penge; thi dette Arbejde koster os ikke saameget, om det end volder endel Uleilighed, siden vi dog skulle holde en vis Arbeidskraft. Nei, vi see, at vi kunne have Brug nok for vore rede Penge, og ere glade ved at kunne beholde Skillingen i Kommen. Der er blandt disse Forpligtelser nogle, som ere af den Bestaaffenhed, at det kunde være helbigt og bevirke en ikke ringe Besparelse at faae dem afløste. Blandt Pligtarbejdet, navnlig blandt Kjørserne, er der nogle, om hvilke jeg har modtaget en lang Indstilling og Forklaring, som fremhæver, at Ordningen, som den nu er, er uheldig. Det er vist, at endel af Fattigkjørserne, navnlig Kjørserne efter Districtslægen, tidt ere meget besværlige for Sogneboerne og ofte udføres paa en saadan Maade, efter den Vei, man nu er kommen ind paa, at det er til stor Vidsløstiggjørelse af hele Apparatet. Ifølge Fattigreglement, af 1803 troer jeg, skulle slige Kjørser udføres efter en Overenskomst mellem vedkommende Districtslæge og Sognepræsten. Sognepræsten skal ved et særligt leiet Bud underrette Districtslægen om, at der er en Syg, og Districtslægen skal efter denne Beretning, naar den Syge ikke kan komme til ham, afgjøre, om han vil hentes eller ikke, og, naar han forlanger at hentes, angive, hvor han vil hentes og til hvilken Tid. Denne Bestemmelse overholdes saa godt som aldrig. Den sædvanlige Maade er, at der bliver tilfagt en Vagtjørsel i Fattigreise, og den Vedkommende Kjører da efter Districtslægen; men nu træffer det ofte, at Districtslægen ikke træffes, saa at Rudsten maa vente, og naar han bliver led deraf, Kjører han hjem igjen, hvor efter en ny Kjørsel bliver nødvendig, medens megen Tid kunde spares, naar Districtslægen iforveien ved, naar han bliver hentet, saa at

han kan ordne sine forskjellige Kjørser og angive: Der og der vil jeg hentes, og derved vilde kunne indvindes ikke saa Lidet for vedkommende Sognecommune. Det er iøvrigt et Forhold, som det vil være muligt at faae afløst, som Sagen nu foreligger; men jeg bemærker igjen, at dette kun kan stee med Amtsraadets Samtykke. Her er igjen et af de Punkter, som ere en Indskrænkning i Sogneforstanderskabernes Myndighed. Man har stadig Frygt for, at Sogneforstanderskaberne skulle træffe Bestemmelser, der i enkelte Tilfælde kunne medføre Uretfærdigheder. Jeg beklager, at Sogneforstanderskaberne ikke have formaaet at vinde mere Tillid endnu i det Hele; man troer bestandigt endnu at maatte frygte for, at de skulle begaae Misligheder eller Overgreb. Jeg troer, at ogsaa i den Henseende vil Tillidsforholdet være det heldigste, og det er min Overbeviisning, at Pligten til at sørge for Arbejdet Ordning paa den heldigste Maade og Nyttens deraf gjør sig saa stærkt gjældende, at man i de fleste Tilfælde trostigt vil kunne overlade det til Sognecommunen selv at ordne Sagerne. Det er naturligt, at en enkelt af disse Præstationer, saasom Sneefastningsarbejdet, ikke vil kunne afløses. I § 6 findes en af de allervigtigste Forandringer i vore Communerforhold. §§ 3 og 4 omhandle Sogneraadets Forhold til Fattig- og Skolevesenet; jeg beder at undersøge, at jeg betjener mig af Ordet Sogneraad, jeg vilde ønske, at man brugte denne Benævnelse istedetfor Sogneforstanderskab, det vilde være langt mere naturligt og give et i mine Tanker heldigere Billede af Sagen og det vilde spare en heel Deel paa Pen og Blæk. Det første Hovedpunkt var Frigjørelse af Sogneraadet for Sognepræstens Deeltagelse qva Embedsmand i Fattigvesenet, og dets Frigjørelse i Udførelsen af de Arbejder, som staaes fast af Skolecommissionerne. Den anden store Forandring — og det er en overordentlig stor Fordeel og en meget stor Forbedring — er den, at i § 6 alle Rigninger og alle Repartitioner samles under Et til et samlet Hele; men denne Paragraph medfører en heel Deel Forandringer, som det næsten forekommer mig, at man ved Affattelsen af Lovudkastet ikke fuldstændigt har havt for Die;